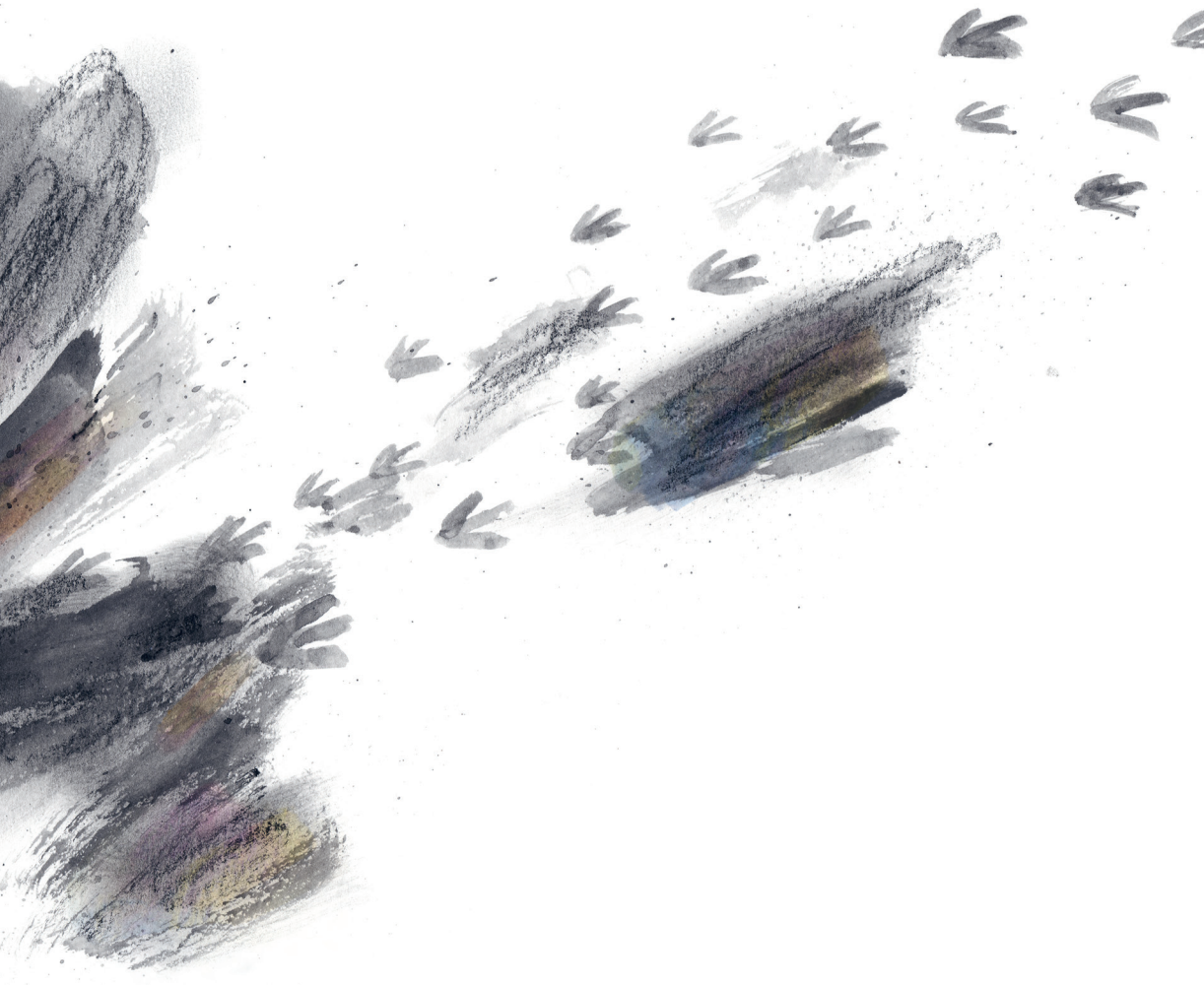
Een monster in het bos

Inhoud

Het mag! 6
Vrijdag 12
Tekenles 16
De muis 20
Op reis 26
De duinen 31
Het huis 40
Het kevertje 44
Het monster 50
HAP! 56
Roodkapje 65
Slapen 73
We gaan 79
De grot 87
In de val 95
Een plan 100
Opgesloten 106
De gum 112
Opensnijden 120
Piet 126
Alles eruit 132
Thuis 139

Het mag!

Ik had een heel gewoon leven.
Niet zomaar gewoon.
Maar echt héél erg gewoon.
Alles ging altijd hetzelfde.
Er was nooit iets nieuws.
Er was nooit iets anders.
Thuis niet.
En op school ook niet.
Week in, week uit.
Ik was het gewend.
Ik wist niet beter.

Maar nu ken ik Stijn.
Hij kwam in mijn klas.
En nu weet ik wel beter.

Stijn zette alles op zijn kop.
Mijn klas en mijn leven.
Samen met zijn oma.
Zij kunnen toveren.
Stijn tovert met kleuren.
En oma met alles.

Oma kwam bij ons op school.
Ze toverde de hele klas om.
Vol met leuke dingen.
Het was te gek!
Iedereen vond het leuk.
Zelfs de meester.
Oma heeft ook een draak.
Een echte!
Snoetje heet ze.
Ik mocht vliegen op haar rug.
Het leek wel een droom.
En toen ging oma weer naar huis.
Heel jammer!
Ze was zo grappig.
En leuk en lief.
Helaas woont ze heel ver weg.
Ergens op een berg.

Stijn gaat naar haar toe in de vakantie.
Een hele week.
Oma zei dat ik ook mee mag.
Maar zou het mogen van mijn ouders?

Ik heb het gevraagd.
Ze dachten er lang over na.
Stijns vader kwam zelfs nog langs.
Om te praten.
Wat zou hij verteld hebben?

Vast niet alles.
Vast niks over toveren en draken.
Want... mijn ouders vonden het goed!
IK MAG MEE!

Mijn moeder zei:
'Je hebt het verdiend, Anna.
Je hebt Stijn goed geholpen op school.
We vinden het wel spannend.
Jouw eerste vakantie zonder ons.
Zo ver weg.

Maar frisse berglucht is gezond.
En je hebt het zo leuk met Stijn.
Zijn vader is een keurige man.
Dus Stijns oma is vast ook heel keurig.'

En mijn vader zei:
'Vakantie is om leuke dingen te doen.
Even lekker weg.
Mama en ik zijn daar niet zo goed in.
Maar jij misschien wel.
Dus pak maar gauw je tas in!
Voordat we ons bedenken.'

Ik kon mijn oren niet geloven!
Meenden ze dit echt?
Of...
... kwam het ze goed uit?
Als ik weg ben in de vakantie.
Ze hoeven dan geen vrij te nemen.
En ook niet thuis te werken.
Kunnen ze lekker naar kantoor!
Daar houden ze van.
Maakt niet uit!
Het mag!

Ik krijg wel een lijstje mee:

- Goed luisteren naar oma.
- Twee keer per dag je tanden poetsen.
- Jezelf elke dag wassen met water en zeep.
- Geen dieren aaien.
- Niet alleen het bos in.
- Liever helemaal niet het bos in.
- Niet op blote voeten lopen.
- U zeggen tegen oma.
- Haren in een staart of vlecht.
- Maar één soort fruit op een dag eten.
- Opletten met oversteken.
- Rijden ze daar links of rechts?
- Schone sokken aan!
- Vuile was netjes vouwen.
- En in het juiste zakje doen.
- Niet te lang opblijven.
- 's Ochtends bed opmaken.

- z.o.z.

Ik vouw het lijstje op.
En ik stop het in mijn zak.
Ik heb er zin in!
Nog twee nachtjes slapen.
Morgen is de laatste dag van school!

Vrijdag

Ik huppel bijna over het schoolplein.
Niet echt natuurlijk.
Huppelen mag niet.
Dus ik huppel vanbinnen.
We gaan er een leuke dag van maken.
Dat zei de meester.
Eerst tekenles.
Daarna gaat hij liedjes zingen.
En op zijn gitaar spelen.
Die kreeg hij van Stijns oma.
Hij kan heel mooi spelen.

We moeten wel oppassen.
Want Het Hoofd van de School is streng.
Hij houdt niet van muziek.
En niet van kleur.
Hij houdt van Rust, Reinheid en Regelmaat.
Dus wij doen alles stiekem.
We doen de deur goed dicht.
En de gordijnen.
En dan gaan we los.
Hoort Het Hoofd de muziek dan niet?
Nee, hoor.
Wij letten heel goed op.

De hele klas heeft zin in vandaag.
We hangen snel onze jas op.
En gaan gauw naar ons lokaal.
Maar wie staat er voor onze deur?

Het Hoofd van de School!
‘In een rij!’ zegt hij nors.
‘Jullie meester is er niet.
Ik ben vandaag jullie meester.’
De klas maakt een rij.
Iedereen moet Het Hoofd een hand geven.
En zeggen: ‘Dag meneer.’
Pas dan mag je de klas in.
Ik tik Stijn aan.
‘Wat zou er met de meester zijn?’
‘Geen idee,’ antwoordt hij.
‘Hij zag er gister niet ziek uit.’
‘Jullie daar!’
Het Hoofd wijst naar ons.
‘Stilte!’
Stijn rolt met zijn ogen.

Ik ga gauw aan mijn tafel zitten.
Het Hoofd snuift.
Boos bekijkt hij de agenda van de klas.
‘Tekenen?’ roept hij uit.
‘Wat een onzin!
Wat heeft een mens daaraan?’
Hij schudt zijn hoofd.
‘Maar het zal wel moeten.
Want het is verplicht.
Elke school moet tekenles geven.
Zo staat het in de wet.’

Tekenles

Iedereen krijgt een wit vel.
En een grijs potlood.
Het Hoofd bekijkt de opdracht.
‘Teken je favoriete dier,’ leest hij.
Hij trekt er een vies gezicht bij.
Het Hoofd houdt niet van dieren.

‘Teken zo echt mogelijk,’ zegt hij streng.
Dat leest hij niet van het papier.
Dat is zijn eigen regel.
We pakken ons potlood.
Stijn steekt zijn vinger op.
‘Ja?’ zegt Het Hoofd.
‘Ik heb ook paars nodig,’ zegt Stijn.
‘En rood.’
‘Dit is een tekenles,’ zegt Het Hoofd.
‘Geen kleurles.
Kleuren leiden af.
Daar word je vrolijk van.
Vrolijke kinderen zijn druk.
Ze zingen en spelen.
Dat doen jullie maar thuis.
Op mijn school ben je om te leren.
Hoe meer, hoe beter.

Ik haal het beste uit jullie.
Hoge cijfers!
Goede school!
Slimme studie!
Mooie baan!
Veel geld!’

Dus we tekenen met een grijs potlood.
Ik teken een paard.
Ik hou van paarden.
Ze zijn lief, sierlijk en zacht.
Maar ook sterk, trots en trouw.
Het Hoofd loopt tussen de tafels.
Met zijn armen op zijn rug.
Het is muisstil in de klas.
Iedereen is druk bezig.
En bang voor Het Hoofd.
Ik gluur naar het blaadje van Stijn.
Hij tekent een draak.

Wow!
Stijn kan echt goed tekenen!
Alleen ik denk niet dat...
Achter ons hoor ik voetstappen.
Ik bijt op mijn lip.
Ik wil iets seinen naar Stijn.
Maar ik ben te laat.
Het Hoofd staat al naast Stijns tafel.
'Wat is dit?' vraagt het Hoofd.
'Een draak, meneer,' antwoordt Stijn.
'Een draak is geen dier,' bromt het Hoofd.
'Jawel, hoor,' begint Stijn.
'Want mijn oma...'
Ik kuch.
Stijn houdt snel zijn mond.
Het Hoofd kijkt hem aan.
'Wat is er met jouw oma?
Gelooft jouw oma in sprookjes?
Of is ze soms zelf een heks?'
Het Hoofd buldert om zijn eigen grap.
Hij kijkt de klas rond.
Niemand lacht.
Dan pakt hij de tekening van Stijn.
'Ik hou niet van sprookjes,' zegt hij.

Hij geeft Stijn een leeg vel.
'Begin maar opnieuw.
Met een écht dier.

Een muis of zo.’
Dan beent hij weg.
Stijn kijkt hem na.
Het Hoofd maakt een prop van de draak.
Hij gooit de prop in de prullenbak.
Stijns gezicht betrekt.
Die blik ken ik niet van hem.
Hij ademt diep in,
pakt zijn potlood op,
buigt zich voorover
en begint te tekenen.
Zijn lippen op elkaar geperst.
Zijn vingers om zijn potlood geklemd.

